

اثربخشی درمان شناختی-رفتاری بر اضطراب اجتماعی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی^۱

The effectiveness of cognitive-behavioral therapy on social anxiety and academic performance of primary school students

Dr. Laleh Amir Soleimani*

Assistant Professor, Department of Psychology, Ph.D. in Health Psychology, Garmser Ediban University, Garmser, Iran.

Amirsoleimanylaleh@gmail.com

Farzaneh Derakhshani

Master's degree, General Psychology, Garmser University of Literature, Garmser, Iran.

دکتر لاله امیرسلیمانی (نویسنده مسئول)

استادیار، گروه روانشناسی، دکترا روانشناسی سلامت، دانشگاه ادبیان گرممسار، ایران.

فرزانه درخشانی

کارشناسی ارشد، روانشناسی عمومی، دانشگاه ادبیان گرممسار، ایران.

Abstract

The purpose of this research was to determine the effectiveness of cognitive-behavioral therapy on social anxiety and academic performance of elementary school students. The present study was a semi-experimental study with a pre-test-post-test design and a control group. The statistical population of the research included all elementary school boys studying in the school year 2020-2021 in the schools of the 6th education region of Tehran. The research sample consisted of 30 people who were selected by purposive sampling and randomly assigned to two experimental and control groups (15 people in each group). The social anxiety scale (less-sr) by Leibowitz (1987) and the academic performance questionnaire (EPT) by Pham and Taylor (1999) were used to collect data. The data was analyzed using multivariate covariance analysis. The results showed that by controlling the effect of the pre-test, there is a significant difference ($p<0.05$) between the post-test of the experimental and control groups in social anxiety and academic performance. Therefore, it can be said that the cognitive-behavioral method is one of the effective methods in improving academic performance and reducing the social anxiety of elementary school students.

Keywords: Academic performance, social anxiety, cognitive behavioral therapy, students.

چکیده

هدف از پژوهش حاضر تعیین اثربخشی درمان شناختی-رفتاری بر اضطراب اجتماعی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی بود. پژوهش حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون و گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پسر دوره ابتدایی مشغول به تحصیل در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ در مدارس منطقه ۶ آموزش و پرورش شهر تهران بود. نمونه پژوهش شامل ۳۰ نفر بود که به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه (هر گروه ۱۵ نفر) گمارده شدند. برای جمع آوری داده ها مقیاس اضطراب اجتماعی (Isas-sr) لیبوویتز (1987) و پرسشنامه عملکرد تحصیلی (EPT) فام و تیلور (1999) استفاده شد. داده ها با استفاده از روش تحلیل کوواریانس چند متغیری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که با کنترل اثر پیش آزمون تفاوت معناداری ($p<0.05$) بین پس آزمون گروه آزمایش و گواه در اضطراب اجتماعی و عملکرد تحصیلی وجود داشت. بنابراین می توان گفت روش شناختی-رفتاری یکی از روش های مؤثر در ارتقای عملکرد تحصیلی و کاهش اضطراب اجتماعی دانش آموزان دوره ابتدایی است.

واژه های کلیدی: عملکرد تحصیلی، اضطراب اجتماعی، درمان شناختی رفتاری، دانش آموزان.

ویرایش نهایی: اسفند ۱۴۰۲

پذیرش: فروردین ۱۴۰۲

دریافت: آبان ۱۴۰۱

نوع مقاله: پژوهشی

مقدمه

آموزش و پرورش به عنوان یکی از مهمترین و گسترده‌ترین سازمان‌های اجتماعی نقش بسیار مهمی در فرایند جامعه‌پذیری و اجتماعی کردن اعضای جامعه ایفا می‌کند (شمالی شهرضا و همکاران، ۱۳۹۹). این مسأله به ویژه در آموزش و پرورش دوره ابتدایی از اهمیت خاصی برخوردار می‌گردد. زیرا آموزش و پرورش دوره ابتدایی تکوین بخش رشد شناختی، زیستی و اجتماعی دانش آموزان این دوره بوده، با انتقال اعتقادات، اخلاق، رسوم، هنجارها، ارزش‌ها و مهارت‌ها به نسل جدید و فراهم کردن زمینه مناسب برای رشد استعدادها و قابلیت‌های بالقوه دانش آموزان موجب شکوفایی استعداد و افزایش عملکرد تحصیلی آنها می‌شود (مک‌کان^۱ و همکاران، ۲۰۲۰). مقطع ابتدایی حساس‌ترین و مهم‌ترین دوره تحصیلی دانش آموزان است، از این‌رو توجه به ویژگی‌های متفاوت دانش آموزان، سبب موفقیت آنها در یادگیری خواهد شد (شمالی شهرضا و همکاران، ۱۳۹۹). شناخت مسائل مربوط به این گروه از فرآگیران ضروری است تا این طریق بتوان سطح آموزش را بهمود بخشد؛ این تغییرات می‌تواند منابع مختلفی استرس و اضطراب به همراه داشته باشد که پیشرفت تحصیلی و موفقیت، دانش آموزان را در حال و آینده تحت تاثیر قرار دهد (شمالی شهرضا و همکاران، ۱۳۹۹). در نتیجه توجه به مسائل آموزشگاهی و تحصیلی که پیش زمینه مقاصد پیشرفت کلان در جامعه است در این گروه اهمیت دارد (موریرا^۲ و همکاران، ۲۰۱۸). در این زمینه، مشکلات مربوط به اضطراب اجتماعی^۳ می‌تواند در پیشبرد اهداف آموزشی اختلال ایجاد کند (دریمان و هیمبرگ^۴، ۲۰۱۸) و همچنین موجب ایجاد مشکلاتی در حیطه مسائل آموزشی همچون عملکرد تحصیلی^۵ (آدادلا^۶ و همکاران، ۲۰۲۰) شود.

اضطراب به عنوان تجربه‌ای هیجانی مطرح می‌شود که با مشکلات جسمانی در ارتباط و معطوف به آینده است. در اضطراب افراد نگران هستند که خطری آنها را تهدید کند (برایانت جنیور^۷ و همکاران، ۲۰۲۱). از سوی دیگر اضطراب با بروز تحریک‌پذیری روانشناختی و هیجانی همراه است و می‌تواند در افراد منجر به بروز مشکلات روانشناختی شود (دویو^۸ و همکاران، ۲۰۱۸). افراد مبتلا به اختلال اضطراب اجتماعی تلاش می‌کنند از قرار گرفتن در موقعیتی که ممکن است مورد تمسخر و یا تحقیر قرار گیرند اجتناب کنند، از این‌رو کمتر در محیط‌های اجتماعی حضور پیدا می‌کنند (هول^۹ و همکاران، ۲۰۲۱). عرق کردن، قرمز شدن پوست و بالا رفتن ضربان قلب از جمله نشانه‌های اضطراب اجتماعی در صورت احساس تحقیر شدن هستند. اضطراب اجتماعی به منزله احساس ترس و تشویش از مورد تحقیر شدن است و با وحشت از قرار گرفتن در چنین موقعیتی تعریف می‌شود (کوک^{۱۰} و همکاران، ۲۰۲۲). اختلال اضطراب اجتماعی به عنوان یکی از اختلالات شایع روانپزشکی مطرح است که با ترس غیرمنطقی و شدید در مورد ارزیابی قرار گرفتن همراه است (وایلد^{۱۱} و همکاران، ۲۰۰۸) و با ترک تحصیل در دانش آموزان ارتباط دارد. میزان شیوع اختلال اضطراب اجتماعی در دختران بیشتر از پسران است و نرخ شیوع اضطراب اجتماعی ۵/۵ گزارش گردید (شمالی شهرضا و همکاران، ۱۳۹۹).

از جمله عوامل دیگری که در دانش آموزان اهمیت دارد و می‌تواند با اضطراب اجتماعی در ارتباط باشد عملکرد تحصیلی است (آدادلا و همکاران، ۲۰۲۰). افزایش عملکرد تحصیلی از اهداف آموزش است، از این‌رو دولتها و خانواده‌ها با اختصاص دادن مبالغ بالا برای پیشرفت تحصیلی دانش آموزان تلاش می‌کنند اهداف آموزشی را میسر سازند. زیرا افزایش عملکرد تحصیلی را پیشرفت فرزندان برابر می‌دانند (سیف، ۱۳۹۴). درگیری دانش آموزان را در فرآیندهای آموزشی عملکرد تحصیلی می‌گویند که این درگیری می‌تواند شامل خودکارآمدی^{۱۲}، تأثیرات هیجانی و برنامه‌ریزی باشد که با داشتن انگیزش بیشتر ممکن می‌شود (موسوی نسب و ارغوانی پیرسلامی، ۱۳۹۵).

با توجه به اینکه پیشرفت تحصیلی در دانش آموزان و یا افت تحصیلی در این افراد از جمله عواملی است که می‌تواند اهداف نظام آموزشی را زیر سؤال ببرد و یا موجب جهت دار شدن آن شود از این رو بررسی عواملی که این پیشرفت را ممکن می‌سازد ضروری است

¹ MacCann

² Moreira

³ social anxiety

⁴ Dryman & Heimberg

⁵ Academic Performance

⁶ Awadalla

⁷ Bryant-Genevier

⁸ Daviu

⁹ Hull

¹⁰ Cook

¹¹ Wilde

¹². self efficacy

(موسی نسب و ارغوانی پیرسلامی، ۱۳۹۵). درمان‌های بسیاری جهت کاهش مشکلات روانشناختی همچون اضطراب اجتماعی و افزایش عملکرد تحصیلی مطلوب وجود دارد که یکی از این نوع درمان‌ها، درمان شناختی-رفتاری^۱ است. در روش شناختی-رفتاری، افکار بد و تفکر پیرامون فقدان راهبردهای مقابله‌ای مؤثر با اضطراب اصلاح می‌شود (جلوانی^۲، ۲۰۱۱، ۲۰۲۱). رویکرد شناختی-رفتاری بر مدل شناختی منسجم، بر همکاری استوار بین بیمار و درمانگر مبنی است (گلدبین^۳ و همکاران، ۲۰۲۱). در درمان شناختی-رفتاری به افراد کمک می‌شود تا بتوانند در مدت زمان کوتاهی مهارت‌های خودگزاری را کسب کنند و با ترس‌های خود روبرو شوند و آنها را تعدیل کنند. به عبارتی در این درمان به کاربرد راهبرد تاکید می‌شود نه صرفاً قانع‌سازی. این روش بر اساس روش‌های استقرایی به افراد کمک می‌کند که اعتقادها و افکار خود را به عنوان فرضیه‌هایی در نظر بگیرند و آنها را مورد بررسی و آزمون قرار دهند تا اعتبار آنها را بسنجند. از این‌رو موجب می‌شود که افراد از طریق تمرین‌ها بتوانند افکار و باورهای خود را تغییر دهند. در این رویکرد به افراد کمک می‌شود که بتوانند افکاری که غیرمنطقی و منفی هستند بهبود بخشنود و آنها را با دیدگاهی فرضیه‌انگارانه مورد بررسی و واکاوی قرار دهند (کاسزکورکین و فوا، ۲۰۲۲).

با توجه به آنچه مطرح شده است؛ شناسایی و تغییر افکار را می‌توان یک فرض اساسی در درمان شناختی-رفتاری محسوب کرد که موجب نظارت افراد بر احساسات و افکار خود می‌شود تا بتوانند از این طریق مهارت‌های مقابله‌ای را کسب کنند (کاریوتاکی^۴ و همکاران، ۲۰۲۱).

علی‌رغم اینکه نتایج پژوهش‌های مختلف نشان داده است که درمان شناختی-رفتاری بر اضطراب اجتماعی (راستگو و همکاران، ۱۳۹۷؛ جوتی و شارما^۵، ۲۰۱۷؛ نورد^۶ و همکاران، ۲۰۲۱؛ اجیب^۷ و همکاران، ۲۰۲۲) و عملکرد تحصیلی (عینی و هاشمی، ۱۴۰۱؛ ماهری و همکاران، ۱۴۰۰؛ کیامرئی و همکاران، ۱۳۹۷؛ عباسی و همکاران، ۱۳۹۶؛ یوگوبوانی^۸ و همکاران، ۲۰۲۰) اثربخش بوده است، اما در پژوهش‌های پیشین به اثربخشی این رویکرد درمانی بر متغیرهای اضطراب اجتماعی و عملکرد تحصیلی در دانشآموزان دوره ابتدایی پرداخته نشده است از این‌رو با در نظر گرفتن دوره حساس ابتدایی بررسی اثربخشی درمان شناختی-رفتاری بر متغیرهای روان‌شناسی در این گروه از دانشآموزان ضروری است. از سویی دیگر با توجه به اینکه اضطراب اجتماعی می‌تواند با کاهش عملکرد تحصیلی مناسب در دانشآموزان در ارتباط باشد لذا هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی درمان شناختی-رفتاری بر اضطراب اجتماعی و عملکرد تحصیلی دانشآموزان مقطع ابتدایی بود.

روش

روش پژوهش حاضر نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون و گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشآموزان پسر دوره ابتدایی مشغول به تحصیل در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۰۱ در مدارس منطقه ۶ آموزش و پرورش شهر تهران بود. جهت گزینش نمونه پژوهش پرسشنامه‌های اضطراب اجتماعی و عملکرد تحصیلی بین دانشآموزان توزیع و ۳۰ نفر از دانشآموزانی که نمره بالاتر از نقطه برش در پرسشنامه اضطراب اجتماعی (نمره بالاتر از ۸۰) و پایین‌تر از نقطه برش در پرسشنامه عملکرد تحصیلی (نمره پایین‌تر از ۱۲۰) داشتند، به روش نمونه‌گیری هدفمند به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه گواه و آزمایش (هر گروه ۱۵ نفر) گمارده شدند. سپس گروه آزمایش در ۱۲ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای (هفت‌های دو بار) تحت درمان شناختی-رفتاری قرار گرفتند و گروه گواه هیچ مداخله‌ای دریافت نکرده است. ملاک‌های ورود به پژوهش شامل، بالا بودن نمره اضطراب اجتماعی و پایین بودن نمره عملکرد تحصیلی بر اساس پرسشنامه‌های مورد استفاده برای جامعه‌آماری، تمایل به همکاری، شرکت در جلسات گروهی با امضا رضایت نامه آگاهانه، عدم ابتلا به بیماری‌های جسمی شدید و عدم مردودی در دوره ابتدایی بود. همچنین ملاک خروج از این پژوهش نیز غیبت بیش از ۲ جلسه و عدم علاقه برای تکمیل پرسشنامه‌ها و یا همکاری برای ادامه روند پژوهش و مردودی در یکی از دوره‌های تحصیلی ابتدایی بود. محرومانه بودن اطلاعات کسب شده، جلب رضایت آگاهانه شرکت کنندگان پژوهش، عدم انتشار اطلاعات آنها به دیگران و ایجاد یک جو

¹ cognitive behavioral therapy

² Jelvani

³ Goldin

⁴ Kaczkurkin & Foa

⁵ Karyotaki

⁶ Jutty & Sharma

⁷ Nordh

⁸ Egbe

⁹ Ugwuanyi

اثربخشی درمان شناختی-رفتاری بر اضطراب اجتماعی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی
The effectiveness of cognitive-behavioral therapy on social anxiety and academic performance of primary school students

اطمینان‌بخش از جمله ملاحظاتی اخلاقی بود که پژوهشگر مد نظر قرار داد. در نهایت داده‌های پژوهش با استفاده از روش تحلیل کوواریانس چندمتغیری و با کمک نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۴ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

ابزار سنجش

مقیاس اضطراب اجتماعی لیبوویتز^۱ (Lsas-sr): این مقیاس در سال ۱۹۸۷ برای ارزیابی اضطراب اجتماعی طراحی شده و دارای ۲۴ عبارت است که دارای دو مؤلفه اضطراب عملکرد (۱۳ عبارت) و اجتناب (۱۱ عبارت) است. شیوه نمره‌گذاری این پرسشنامه به صورت طیف لیکرت سه درجه‌ای (هرگز =۰، تا شدید =۳) است. در این پرسشنامه افراد در چهار سطح (اضطراب اجتماعی خفیف، متوسط، شدید و بسیار شدید) طبقه‌بندی می‌شوند. پایایی این پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای کل آزمون ۰/۹۵، برای اضطراب عملکرد ۰/۸۲ و رفتار اجتماعی ۰/۹۱ گزارش شده است (فرسرکو^۲ و همکاران، ۲۰۰۱). این مقیاس در سال ۱۹۸۷ در زمینه پایایی، ضریب آلفای کرونباخ برای کل آزمون ۰/۹۷ محاسبه شده است. در مورد خرده مقیاس‌ها نیز از ۰/۶۲ تا ۰/۹۵ آلفای کرونباخ متغیر است. همچنین همبستگی بین نمرات آزمون با فاصله ۱۲ ماهه در افراد دارای تشخیص اضطراب اجتماعی برای نمره کلی آزمون ۰/۷۵ و برای خرده‌مقیاس‌های آن از ۰/۴۹ تا ۰/۷۵ متغیر است که نشانگر ثابت بالای این آزمون در طول زمان می‌باشد. حسنی و همکاران (۱۳۹۵)، پایایی این پرسشنامه را با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ از ۰/۸۲ تا ۰/۹۵ گزارش کردند، همچنین برای بررسی روایی پرسشنامه از روش همبستگی خرده‌مقیاس‌ها و روایی افتراقی بهره گرفته شد. همبستگی بین خرده‌مقیاس‌ها از ۰/۶۵ تا ۰/۹۶ به دست آمد و دامنه‌ی ضرایب همبستگی میان خرده‌مقیاس‌های نسخه‌ی فارسی مقیاس اضطراب اجتماعی لیبوویتز (۱۹۸۷) و مقیاس افسردگی بک^۳ از ۰/۳۸ تا ۰/۴۵ نشان‌دهنده‌ی همبستگی متوسط این دو مقیاس است. در پژوهش حاضر نیز پایایی این پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۴ محاسبه شده است.

پرسشنامه عملکرد تحصیلی^۴ (EPT): این پرسشنامه توسط فام و تیلور^۵ (۱۹۹۹) طراحی و دارای ۴۸ گویه و پنج مؤلفه (خودکارآمدی، تأثیرات هیجانی، برنامه‌ریزی، فقدان کنترل پیامد و انگیزش) است. شیوه نمره‌گذاری این پرسشنامه به صورت طیف لیکرت پنج درجه‌ای (کم =۱ تا خیلی زیاد =۵) است. حداکثر امتیاز در این پرسشنامه ۲۴۰ و حداقل امتیاز ۴۸ است. پایایی این پرسشنامه در پژوهش فام و تیلور (۱۹۹۹)، با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۴ و همبستگی بین خرده‌مقیاس‌ها از ۰/۷۱ تا ۰/۹۵ گزارش شده است. در پژوهش مرادیان (۱۳۹۲) روایی این پرسشنامه مورد تأیید قرار گرفته است؛ همچنین پایایی این پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۲ گزارش شده است. در پژوهش در تاج (۱۳۸۳) روایی محتوای این پرسشنامه توسط نظر اساتید مورد تایید قرار گرفت. همچنین روایی سازه این مقیاس توسط روش تحلیل عاملی مورد تایید قرار گرفت. پایایی پرسشنامه هم توسط روش آلفای کرونباخ مورد ارزیابی قرار گرفت که نتایج نشان داده است که برای مؤلفه‌های خودکارآمدی، تأثیرات هیجانی، برنامه‌ریزی، فقدان کنترل پیامد، انگیزش و کل به ترتیب ۰/۹۲، ۰/۹۳، ۰/۹۴، ۰/۶۴، ۰/۷۳ و ۰/۷۴ گزارش شده است. در پژوهش حاضر نیز پایایی پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ آزمون و مقدار آن ۰/۸۲ گزارش شده است.

پروتکل درمان شناختی-رفتاری: جلسات درمان شناختی-رفتاری در ۱۲ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای (هفته‌ای دو جلسه) برای شرکت‌کنندگان گروه آزمایش اجرا شد. در این مدت شرکت‌کنندگان گروه گواه در لیست انتظار قرار گرفتند و درمان یا مداخله‌ای دریافت نکردند. محتوای جلسات به شرح زیر بود.

جدول ۱. محتوا و ساختار جلسات گروه درمانی شناختی رفتاری (پدرام و همکاران، ۱۳۸۹)

جلسه	محتوا جلسات	تکالیف
۱	آشنایی اعضا با مفهوم درمان شناختی رفتاری و درگیری عاطفی با تمرين آرامش از طریق تصویر سازی ذهنی هدایت شده	اعضاء گروه، ارائه مدل شناختی-رفتاری و مدل C-B-A
۳-۲	بررسی پیامدهای رفتاری ناشی از باورها، بیان نظریه‌های اختلال هیجانی تمرين طیقه بندی باورها و فرایند تفکر، تمرين آرامش از طریق تصویر سازی ذهنی هدایت شده	و بازسازی شناختی و ده سبک تفکر با خطای

1 Liebowitz social anxiety scale

2 Fresco

3 Beck depression scale

4 Academic performance questionnaire

5 Pham & Taylor

بررسی پیامدهای رفتاری ناشی از باورها، تمرین القای فکر، تحلیل پیکان عمودی رو به پایین	۵-۴
تحلیل پیشرفتنه پیکان عمودی رو به پایین، طبقه‌بندی باورها براساس محتوای کلیت	۶
تمرین آرامش از طریق تصویرسازی ذهنی هدایت شده تمرین آرامش از طریق تصویرسازی ذهنی هدایت شده تمرین آرامش از طریق تصویرسازی ذهنی هدایت شده	۷
تغییر فهرست اصلی باورها، تهیه نقشه شناختی، تغییرپذیری باورها، تحلیل عینی و استاندارد باورها	۷
ارائه کنفرانس پیرامون اضطراب اجتماعی، ایفای نقش در مورد یک موقعیت اضطرابی اجتماعی، ارائه بازخورد با جهت گیری بر تکنیک‌های صحبت کردن کارآمد و گوش دادن فعال هدفمند	۹-۸
ارائه کنفرانس پیرامون عملکرد تحصیلی، ایفای نقش در مورد یک موقعیت اضطراب زای اجتماعی، ارائه بازخورد با جهت گیری به سمت تکنیک‌های تکمیلی ابزار وجود و قاطعیت	۱۰
تمرین و بحث مجدد درباره موضوعات مشکل تر برای اعضای گروه، ارائه کنفرانس و ایفای نقش و بازخور	۱۲-۱۱
خودتسبیه و خودپاداش دهی، تغییر، بررسی و مرور کلی مباحث مطرح شده، جمع‌بندی کلی مطالب و ارائه راهکارهای تداوم بخش درمان پس از اتمام گروه، جمع‌بندی مطلب قبلی، بررسی و مرور برنامه (جمع بندی نهایی) نظرسنجی از اعضاء و ارائه پیشنهادات بررسی اهداف مراجعین در جلسه اول و میزان تحقق آن‌ها، بررسی نقاط ضعف و قوت گروه به صورت کتبی و شفاهی	۱۰

یافته‌ها

میانگین سنی شرکت‌کنندگان در گروه آزمایش ۹/۵۳ و انحراف استاندارد ۶۳/۰ و میانگین سنی شرکت‌کنندگان در گروه گواه ۷۳/۶ و انحراف استاندارد ۵۹/۰ بود.

جدول ۲: شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	گروه	پیش آزمون	پس آزمون	انحراف استاندارد \pm میانگین	انحراف استاندارد \pm میانگین
اضطراب عملکرد	گواه	۲۹/۰۶ \pm ۰/۷۰	۲۹/۵۳ \pm ۱/۱۸		
اجتناب	درمان شناختی-رفتاری	۲۸/۲۰ \pm ۲/۵۱	۱۸/۱۳ \pm ۱/۲۴		
	گواه	۲۰/۳۳ \pm ۰/۳۱	۱۹/۸۰ \pm ۰/۴۱		
	درمان شناختی-رفتاری	۲۷ \pm ۰/۸۴	۱۴/۶۶ \pm ۰/۴۸		
	گواه	۵۱/۴۰ \pm ۱/۴۵	۴۹/۳۳ \pm ۱/۳۴		
نموده کل اضطراب اجتماعی	درمان شناختی-رفتاری	۵۵/۲۰ \pm ۲/۶۵	۳۲/۸۰ \pm ۱/۳۷		
خودکارآمدی	گواه	۱۸ \pm ۰/۸۴	۱۸ \pm ۱/۶۹		
تأثیرات هیجانی	درمان شناختی-رفتاری	۱۷/۱۳ \pm ۱/۲۴	۲۹ \pm ۰/۱۲		
	گواه	۲۴/۶۶ \pm ۲/۹۶	۲۴ \pm ۲/۵۳		
	درمان شناختی-رفتاری	۲۶ \pm ۱/۴۶	۱۴/۲۶ \pm ۰/۴۵		
	گواه	۱۸/۱۳ \pm ۱/۲۹	۱۷/۶۶ \pm ۰/۹۷		
برنامه‌ریزی	درمان شناختی-رفتاری	۲۵/۶۶ \pm ۰/۴۸	۴۵/۰۶ \pm ۵/۱۸		
فقدان کنترل پیامد	گواه	۱۵/۲۳ \pm ۰/۴۸	۱۵ \pm ۰/۱۲		
	درمان شناختی-رفتاری	۱۶/۱۳ \pm ۰/۸۳	۸/۹۳ \pm ۰/۸۸		
	گواه	۲۴ \pm ۲/۲۳	۲۳/۳۳ \pm ۱/۷۵		
انگیزش	درمان شناختی-رفتاری	۲۸/۸۶ \pm ۲/۸۹	۴۸/۲۶ \pm ۱/۶۶		
	گواه	۱۰۰/۳۳ \pm ۵/۹۳	۹۸ \pm ۲/۲۸		
نموده کل عملکرد تحصیلی	درمان شناختی-رفتاری	۱۰۵/۸۰ \pm ۳/۴۲	۱۴۵/۵۳ \pm ۴/۹۴		

نتایج جدول ۲ نشان داده است که میزان اضطراب اجتماعی در پس آزمون گروه آزمایش نسبت به پیش آزمون کاهش یافته و در گروه گواه هیچگونه تغییری مشاهده نشده است. همچنین نمره کل عملکرد تحصیلی در پس آزمون گروه آزمایش نسبت به پیش آزمون افزایش یافته و در گروه گواه تغییری محسوسي مشاهده نشده است.

در این پژوهش برای تحلیل داده‌ها از روش تحلیل کوواریانس چندمتغیری استفاده شد. لذا قبل از انجام تحلیل، مفروضات آزمون مورد بررسی قرار گرفت. مفروضه بودن داده‌ها با آزمون شاپیرو-ولکز مورد بررسی قرار گرفت و نتایج حاکی از برقراری مفروضه بود ($P > 0.05$). همچنین مفروضه ارتباط خطی در پیش آزمون و پس آزمون برقرار بود. از سویی برای بررسی ماتریس واریانس-کوواریانس از آزمون امباکس استفاده شد که نتایج نشان داد (0.079) این مفروضه برقرار است. همچنین میزان F لوین برای برای واریانس‌های متغیرهای پژوهش در پس آزمون در گروه گواه و آزمایش معادل 0.064 است که نتایج نشان داده است که این مقدار در بین گروه‌ها معنادار نیست. یعنی نمرات گروه‌های پژوهش در پس آزمون نمرات اضطراب اجتماعی عملکرد تحصیلی دارای واریانس برابر هستند. همچنین نتایج نشان داده است همگنی شبیه رگرسیون برای اضطراب اجتماعی 0.054 و برای عملکرد تحصیلی 0.064 گزارش شده است. به این ترتیب شرط دیگر اجرای آزمون کوواریانس برقرار است. نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری در جدول زیر قرار دارد.

جدول ۳: نتایج تحلیل واریانس چندمتغیری برای متغیرهای پژوهش

اثر	ارزش	F	فرضیه	DF خطا	معنی‌داری	مجذور اتا
پیلایی	۰/۴۸۰	۱/۸۹۷	۶	۳۶	۰/۱۰۸	۰/۲۴۰
لاندای ویلکز	۰/۵۴۷	۱/۹۹۷	۶	۳۴	۰/۰۹۳	۰/۲۶۱
هتلینگ	۰/۷۷۹	۲/۰۷۸	۶	۳۲	۰/۰۸۷	۰/۲۸۰
رویس لارگت	۰/۷۰۹	۴/۲۵۵	۶	۱۸	۰/۰۸۱	۰/۲۹۱

بر اساس جدول فوق، نتایج آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیری حکایت از تفاوت معناداری در نمرات دو گروه داشت ($P = 0.0108$, $F = 1/897$, $= ۰/۴۸۰$ ، اثر پیلایی). از این رو نتایج حاکی از آن است که بین دو گروه درمان شناختی-رفتاری و گواه در متغیرهای پژوهش تفاوت معنی‌داری وجود دارد. بهمنظور مشخص شدن این تفاوت نتایج تحلیل کوواریانس چند متغیری در ادامه ارائه شده است.

جدول ۴: نتایج آزمون چندمتغیری در مورد اثر گروه برای متغیرهای پژوهش

متغیر	منبع	مجموع مجذورات	(SS)	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	مجذور اتا
اضطراب	پیش آزمون	۰/۵۴	۱	۰/۵۴	۱/۱۶۴	۰/۱۴۲	۰/۰۴۸	۰/۰۴۸
عملکرد	گروه	۰/۶۴۱	۱	۰/۶۴۱	۷/۱۱۰	۰/۰۳۱	۰/۳۶۱	۰/۳۶۱
	خطا	۱/۷۲۵	۲۱	۰/۰۶۱				
اجتناب	پیش آزمون	۰/۰۳۳	۱	۰/۰۳۳	۱/۳۸۳	۰/۲۸۴	۰/۰۶۴	۰/۰۶۴
	گروه	۰/۶۶۴	۱	۰/۶۶۴	۵/۱۲۷	۰/۰۴	۰/۲۹۳	۰/۲۹۳
	خطا	۱/۸۷۴	۲۱	۰/۰۹۱				
خودکارآمدی	پیش آزمون	۰/۰۳۰	۱	۰/۰۳۰	۱/۳۷۳	۰/۲۳۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴
	گروه	۰/۵۷۴	۱	۰/۵۷۴	۷/۱۰۷	۰/۰۱۴	۰/۲۵۳	۰/۲۵۳
	خطا	۱/۶۹۵	۲۱	۰/۰۸۱				
تأثیرات هیجانی	پیش آزمون	۰/۰۰۱	۱	۰/۰۰۱	۰/۰۶۸	۰/۷۹۷	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳
	گروه	۰/۶۲۲	۱	۰/۶۲۲	۴۴/۳۵۴	۰/۰۰۱	۰/۸۷۹	۰/۸۷۹
	خطا	۰/۲۹۴	۲۱	۰/۰۱۴				
برنامه‌ریزی	پیش آزمون	۰/۰۴۳	۱	۰/۰۴۳	۱/۱۵۰	۰/۱۳	۰/۰۶۰	۰/۰۶۰
	گروه	۰/۶۴۱	۱	۰/۶۴۱	۶/۲۱۰	۰/۰۱۰	۰/۱۹۷	۰/۱۹۷
	خطا	۱/۹۵۳	۲۱	۰/۰۷۹				

۰/۰۵۹	۰/۱۲	۱/۱۴۱	۰/۳۹	۱	۰/۳۹	پیش آزمون	فقدان کنترل
۰/۲۶۹	۰/۰۲۱	۴/۳۴۱	۰/۵۲۱	۱	۰/۵۲۱	گروه	پیامد
			۰/۰۸۷	۲۱	۱/۶۴۹	خطا	
۰/۰۶۴	۰/۱۳۴	۱/۱۷۳	۰/۵۶	۱	۰/۵۶	پیش آزمون	انگیزش
۰/۳۵۳	۰/۰۲	۶/۱۰۸	۰/۴۴۱	۱	۰/۴۴۱	گروه	
			۰/۰۷۱	۲۱	۱/۵۶۴	خطا	

چنان‌که در جدول ۴ مشاهده می‌شود که با کنترل اثر پیش آزمون تفاوت معناداری ($P < 0.05$) بین گروه آزمایش و گواه در متغیرهای اضطراب اجتماعی (اضطراب عملکرد و اجتناب)، عملکرد تحصیلی (خودکارآمدی، تأثیرات هیجانی، برنامه‌ریزی، فقدان کنترل پیامد و انگیزش) وجود دارد که با مشاهده یافته‌های توصیفی می‌توان گفت پس از ارائه درمان شناختی-رفتاری افراد نمونه نمرات بالاتری در عملکرد تحصیلی و نمرات پایین‌تری در اضطراب اجتماعی کسب کردند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی درمان شناختی-رفتاری بر اضطراب اجتماعی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی بود. نتایج نشان داده است که درمان شناختی-رفتاری بر کاهش اضطراب اجتماعی و مؤلفه‌های اضطراب عملکرد و اجتناب اثربخش بود. نتایج پژوهش حاضر با یافته‌های پژوهشی ترخان (۱۳۹۸)، راستگو و همکاران (۱۳۹۷)، جوتوی و شارما (۲۰۲۱)، نورد و همکاران (۲۰۲۱)، اجیب و همکاران، (۲۰۲۲) همسو بود. در تبیین این یافته‌ها می‌توان بیان کرد که، درمان شناختی-رفتاری گروهی، پاسخ‌های هیجانی بیماران اضطرابی را با اصلاح فرایندهای شناختی-عاطفی تغییر می‌دهد و باعث نمرات پایین‌تر در مشکلات نظام‌جویی شناختی-هیجانی، ترس و اجتناب از هیجان‌ها می‌شود از این‌رو به بیماران اضطرابی کمک می‌کند تا از افکار خودآیند، عادت‌ها و الگوهای رفتاری ناسالم رها شوند، از این روی می‌تواند نقش مهمی در کاهش اضطراب برای عملکردهای اجتماعی ایفا کند. از سویی دیگر انگاره اصلی در مدل‌های شناختی اختلال‌های هیجانی این انگاره است که آن چه مسئول ایجاد هیجان‌های منفی از قبیل اضطراب، خشم و یا غمگینی است خود رویداد نیستند بلکه انتظار و تفسیر افراد از آن رویدادهای است که در اضطراب تفسیر و یا دریافت‌های شناختی مهم به خطر فیزیکی و یا روانی-اجتماعی ارتباط می‌یابند (اجیب و همکاران، ۲۰۲۲). در روش شناختی-رفتاری، افکار بد و تفکر پیرامون فقدان راهبردهای مقابله ای مؤثر با اضطراب اصلاح می‌شود و فرد به جای اجتناب از مقابله سودمند استفاده می‌کند. رويکرد شناختی-رفتاری بر مدل شناختی منسجم، بر همکاری استوار بین بیمار و درمانگر مبنی است. این شیوه درمان، از لحاظ زمانی، کوتاه و محدود است و در آن سعی می‌شود به مراجعه کننده کمک شود تا در خود مهارت‌های خودداری مستقلی ایجاد نماید و بر ترس‌های خود فائق آید. ضمن آن که رويکرد شناختی-رفتاری بر فرآیند سوال و کشف تأمین با راهبرد و نه قانع سازی، متنکی است از این‌رو افراد با شناخت افکار آسیب‌رسان خود سعی در تغییر آنها پیدا می‌کنند و موجب می‌شود که به لحاظ رفتاری نیز تغییراتی در نحوه رفتار در موقعیت‌های اجتماعی ایجاد شود که این امر موجب بهبود اضطراب اجتماعی می‌گردد (تورد و همکاران، ۲۰۲۱).

همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد که درمان شناختی-رفتاری بر بهبود عملکرد تحصیلی و افزایش خودکارآمدی، انگیزش و برنامه‌ریزی و کاهش فقدان کنترل پیامد و تأثیرات هیجانی نیز مؤثر است و نتایج پژوهش حاضر با یافته‌های پژوهشی عینی و هاشمی (۱۴۰۱)، ماهری و همکاران (۱۴۰۰)، کیامرئی و همکاران (۱۳۹۷)، عباسی و همکاران (۱۳۹۶) و یوگویوانی و همکاران (۲۰۲۰) همسو بود. در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت که درمانگران شناختی-رفتاری بر نقش نظامهای اعتقادی و تفکر در رفتار و احساس تأکید دارند و بنابراین با شناخت عقاید تحریف شده و تغییر تفکر ناسازگارانه به کمک برخی فنون شناختی که شامل فنون عاطفی و رفتاری نیز می‌شود می‌توان به افراد کمک نمود که به افکاری که از آن آگاه نیستند و اعتقادات غلط و طرحواره‌های شناختی خویش بی‌بینند، روش‌های تغییر عقاید خود را بیابند در نتیجه شناخت بهتری نسبت به خود داشته باشند و به گونه‌ای مناسب‌تر تصمیم‌گیری کنند و بتوانند با برنامه‌ریزی بهتر از عهده تکالیف و فعالیت‌های خودبرآیند و آنها را مدیریت کنند. بر این اساس می‌توان استنباط کرد که کودکان، مهارت‌های لازم برای مقابله با اضطراب و فشارهای روانی را کسب می‌کنند و خودکارآمدی آنها برای مدیریت هیجانات افزایش می‌یابد و شرایط نامساعد آموزشی را بهتر مدیریت می‌کنند و در موقع لزوم به طور مؤثر از این مهارت‌ها استفاده می‌کنند که همین عامل باعث افزایش تسلط آنها

اثریخشی درمان شناختی-رفتاری بر اضطراب اجتماعی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی
The effectiveness of cognitive-behavioral therapy on social anxiety and academic performance of primary school students

بر مباحث آموزشی و استفاده مؤثر از توانایی‌های خود در شرایط تنفس زای همچون آزمون‌ها می‌شود. از این رو می‌توان انتظار داشت که درمان شناختی-رفتاری موجب افزایش عملکرد تحصیلی در دانش آموزان می‌شود (کیامرئی و همکاران، ۱۳۹۷).

با توجه به نتایج حاصل از پژوهش حاضر، درمان شناختی-رفتاری موجب بهبود عملکرد تحصیلی و اضطراب اجتماعی در دانش آموزان دوره‌ی ابتدایی می‌شود و می‌توان از این درمان برای افزایش عملکرد تحصیلی مؤثر و کاهش اضطراب اجتماعی سود جست.

پژوهش حاضر دارای برخی محدودیت‌ها بود که باید هنگام تفسیر و تعمیم‌دهی به گروه‌های دیگر در نظر داشت. با توجه به محدود بودن نمونه پژوهش به دانش آموزان دوره ابتدایی در مدارس منطقه ۶ آموزش و پرورش شهر تهران در سال ۱۴۰۰-۱۳۹۷، تعمیم آن به سایر جوامع باید با اختیاط صورت گیرد. همچنین با توجه به اینکه نمونه‌گیری در این پژوهش به صورت هدفمند بود و امکان گزینش تصادفی وجود نداشت پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی از روش تصادفی برای گزینش نمونه پژوهش استفاده شود. در پژوهش حاضر داده‌ها با استفاده از پرسشنامه خودگزارشی جمع‌آوری شدند و امکان کنترل سایر عوامل مانند تحصیلات، درآمد خانواده و سابقه مشکلات رفتاری و روان‌شناختی در سایر اعضای خانواده وجود نداشت از این‌رو پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی عوامل مداخله‌گر مدنظر که نتایج پژوهش را سودار می‌کنند مورد توجه قرار گیرند. کوتاه بودن مدت روش درمانی موردنظر و داشتن محدودیت زمانی جهت تمرکز بیشتر بر محظوی جلسات، نگرش شرکت کنندگان نسبت به آزمون‌های مورد استفاده، میزان همکاری آن‌ها با پژوهشگر، میزان صداقت و علاقه آنها در مورد شیوه درمانی و پاسخ‌گویی به سوالات آزمون‌ها از مواردی است که تقریباً از اراده و کنترل پژوهشگر خارج است و می‌توانند بر نتایج پژوهش تاثیرگذار باشند و پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آینده این موارد مدنظر قرار گیرند. در مجموع، با توجه به یافته‌های به دست آمده و مرور پژوهش‌های گذشته لازم است که این پژوهش در میان سایر دوره‌های آموزشی با در نظر گرفتن مشکلات روان‌شناختی مختلف صورت گیرد.

منابع

- دراج، ف. (۱۳۸۳). بررسی تاثیر شبیه سازی ذهنی فرآیندیو برآیندی در بهبود عملکرد تحصیلی دانشجویان، ساخت و هنجاریابی آزمون عملکرد تحصیلی، رساله دکتری، تهران، دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی. <https://bankmaghale.ir/%D9%BE%D8%B1%D8%B3%D8%B4%D9%86%D8%A7%D9%RASTG%>.
- راستگو، ن.، حرفة دولت، م.، و خیرجو، ا. (۱۳۹۷). اثریخشی درمان شناختی رفتاری گروهی بر اضطراب کودکان. دو فصلنامه راهبردی شناختی در یادگیری، ۴، (۷)، ۱۷۹-۱۹۸. <https://dx.doi.org/10.22084/j.psychogy.2017.1660.198>.
- حسنی، ج.، فیاضی، م.، و اکبری، ا. (۱۳۹۵). اعتبار، روایی و ساختار عاملی تأییدی نسخه‌ی فارسی مقیاس اضطراب اجتماعی لایبویتز. پژوهش‌های روانشناسی اجتماعی، ۶، (۲۴)، ۳۵-۵۲. https://www.socialpsychology.ir/article_62993.html.
- سیف، ع. ا. (۱۳۹۴). روانشناسی یادگیری و آموزشی. تهران: انتشارات دوران، چاپ هفتم. <https://www.gisoom.com/book/11142439/%DA%A9%D8%AA%D8>
- شمالی شهرضا، م.، ابراهیمی‌پور، م.، و بالیده، م. (۱۳۹۹). شیوع‌شناسی اضطراب اجتماعی در دانش آموزان مقطع متوسطه اول شهر اصفهان. روان‌شناسی تحلیلی شناختی، ۱۱، (۴۰)، ۴۷-۵۷. https://psy.garmsar.iau.ir/article_674257.html.
- کیامرئی، آ.، نریمانی، م.، صبحی فرامکلی، ن.، و میکاییلی، ن. (۱۳۹۷). اثریخشی درمان‌های شناختی-رفتاری و مثبت نگر بر عملکرد اجتماعی-انطباقی و فرسودگی تحصیلی دانش آموزان کمال‌گرا. روانشناسی مدرسه، ۷، (۲)، ۴۰-۲۶۰. <https://www.sid.ir/paper/216730/fa>.
- عباسی، م.، ایرجی، آ.، خزان، ک.، و عظیمی، د. (۱۳۹۶). اثریخشی درمان شناختی-رفتاری بر اشتیاق تحصیلی دانش آموزان تحت سرپرستی بهزیستی. ارمغان دانش، ۲، (۲۲)، ۴۳-۲۴۱. <http://armaghanj.yums.ac.ir/article-1-1317-fa.html>.
- عینی، س.، و هاشمی، ز. (۱۴۰۱). اثریخشی درمان شناختی-رفتاری بر تعلل ورزی تصمیم گیری و خود کارآمدی تحصیلی دانش آموزان. روان‌شناسی مدرسه، ۱۱، (۱)، ۶۸-۷۹. <https://doi.org/10.22098/jsp.2022.1571>.
- ماهربی، س.، متین، م.، و بزرگ زاده، ع. ر. (۱۴۰۰). بررسی اثریخشی درمان شناختی-رفتاری بر اضطراب امتحان و عملکرد تحصیلی دانش آموزان شهر کرج، نهمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی، تهران. <https://civilica.com/doc/1239600>
- موسوی نسب، س. م. ح.، و ارغوانی پیرسلامی، م. (۱۳۹۵). بررسی رابطه بین تاب آوری تحصیلی و فرسودگی تحصیلی با عملکرد تحصیلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمان، سومین کنفرانس بین‌المللی نوآوری‌های اخیر در روانشناسی و مشاوره و علوم رفتاری. <https://elmnet.ir/article/20619259-2632/%D8%A8%D8%B1%D8%B3%DB%8C-%D8%B1%D8%DB%D8>.

- Awadalla, S., Davies, E. B., & Glazebrook, C. (2020). A longitudinal cohort study to explore the relationship between depression, anxiety and academic performance among Emirati university students. *BMC psychiatry*, 20(1), 1-10. <https://doi.org/10.1186/s12888-020-02854-z>
- Bryant-Genevier, J., Rao, C. Y., Lopes-Cardozo, B., Kone, A., Rose, C., Thomas, I., ... & Byrkit, R. (2021). Symptoms of depression, anxiety, post-traumatic stress disorder, and suicidal ideation among state, tribal, local, and territorial public health workers during the COVID-19 pandemic—United States, March–April 2021. *Morbidity and Mortality Weekly Report*, 70(26), 947. <https://doi.org/10.15585%2Fmmwr.mm7026e1>
- Cook, S. I., Moore, S., Bryant, C., & Phillips, L. J. (2022). The role of fear of positive evaluation in social anxiety: A systematic review and meta-analysis. *Clinical Psychology: Science and Practice*, 29(4), 352-369. <https://doi.org/10.1037/cps0000082>
- Dryman, M. T., & Heimberg, R. G. (2018). Emotion regulation in social anxiety and depression: A systematic review of expressive suppression and cognitive reappraisal. *Clinical psychology review*, 65, 17-42. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2018.07.004>
- Egbe, C. I., Ugwuanyi, L. T., Ede, M. O., Agbigwe, I. B., Onuorah, A. R., Okon, O. E., & Ugwu, J. C. (2022). Cognitive behavioural play therapy for social anxiety disorders (SADS) in children with speech impairments. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy*, 1-21. <https://doi.org/10.1007/s10942-022-00442-6>
- Goldin, P. R., Thurston, M., Allende, S., Moodie, C., Dixon, M. L., Heimberg, R. G., & Gross, J. J. (2021). Evaluation of cognitive behavioral therapy vs mindfulness meditation in brain changes during reappraisal and acceptance among patients with social anxiety disorder: a randomized clinical trial. *JAMA psychiatry*, 78(10), 1134-1142. <https://doi.org/10.1001/jamapsychiatry.2021.1862>
- Hull, L., Levy, L., Lai, M. C., Petrides, K. V., Baron-Cohen, S., Allison, C., ... & Mandy, W. (2021). Is social camouflaging associated with anxiety and depression in autistic adults?. *Molecular Autism*, 12(1), 1-13. <https://doi.org/10.1186/s13229-021-00421-1>
- Jyoti, J., & Sharma, P. (2017). Empirical investigation of a moderating and mediating variable in between mentoring and job performance: A structural model. *Revista de Psicología del Trabajo y de las Organizaciones*, 33(1), 55-67. <https://doi.org/10.1016/j.rptp.2017.01.002>
- Kaczkurkin, A. N., & Foa, E. B. (2022). Cognitive-behavioral therapy for anxiety disorders: an update on the empirical evidence. *Dialogues in clinical neuroscience*. <https://doi.org/10.31887/DCNS.2015.17.3/akaczkurkin>
- Karyotaki, E., Efthimiou, O., Miguel, C., genannt Bermpohl, F. M., Furukawa, T. A., Cuijpers, P., ... & Forsell, Y. (2021). Internet-based cognitive behavioral therapy for depression: a systematic review and individual patient data network meta-analysis. *JAMA psychiatry*, 78(4), 361-371. <https://doi.org/10.1001/jamapsychiatry.2020.4364>
- Moreira, A. I. M., Sousa, P. R. M. D., & Sarno, F. (2018). Baixo peso ao nascer e seus fatores associados. *Einstein (São Paulo)*, 16, (4), 11-18. https://doi.org/10.31744/einstein_journal/2018AO4251
- MacCann, C., Jiang, Y., Brown, L. E., Double, K. S., Bucich, M., & Minbashian, A. (2020). Emotional intelligence predicts academic performance: A meta-analysis. *Psychological bulletin*, 146(2), 150-186. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/bul0000219>
- Moreira de Sousa, J., Moreira, C. A., & Telles Correia, D. (2018). Anxiety, depression and academic performance: a study amongst Portuguese medical students versus non-medical students. *Acta medica portuguesa*, 31(9), 454-462. <http://dx.doi.org/10.20344/amp.9996>
- Nordh, M., Wahlund, T., Jolstedt, M., Sahlin, H., Bjureberg, J., Ahlen, J., ... & Serlachius, E. (2021). Therapist-guided internet-delivered cognitive behavioral therapy vs internet-delivered supportive therapy for children and adolescents with social anxiety disorder: a randomized clinical trial. *JAMA psychiatry*, 78(7), 705-713. <https://doi.org/10.1001/jamapsychiatry.2021.0469>
- Ugwuanyi, C. S., Ede, M. O., Onyishi, C. N., Ossai, O. V., Nwokenna, E. N., Obikwelu, L. C., ... & Nweke, M. L. (2020). Effect of cognitive-behavioral therapy with music therapy in reducing physics test anxiety among students as measured by generalized test anxiety scale. *Medicine*, 99(17), e16406. <https://doi.org/10.1097/MD.00000000000016406>
- Wild, J., Clark, D. M., Ehlers, A., & McManus, F. (2008). Perception of arousal in social anxiety: Effects of false feedback during a social interaction. *Journal of behavior therapy and experimental psychiatry*, 39(2), 102-116. <https://doi.org/10.1016/j.jbtep.2006.11.003>

